

Muž ve věku 25 let, ateista. Nyní má partnerku, předtím zažil jeden dlouhodobější vztah.

Jaký názor máš na interrupci?

Podle mě je interrupce pro každého jeho soukromá věc. Chápu, že když dívka není zletilá, tak sama neví, jak co bude dál, i když možná v dospělosti bude později litovat, že si to dítě měla nechat. Může se i stát, že po interrupci nebude moct mít děti a toho asi dívky litují. Souhlasím s tím, že když je žena těhotná a třeba na testech na Downův syndrom zjistí, že to dítě bude postižené, tak přistoupí na interrupci. Jde o dvě strany názoru, první je žít s postiženým dítětem, u kterého si na jeho postižení časem zvyknete a naučíte se s ním žít. Musí dítěti obětovat většinu času a života, ale existují rodiny, které mají postižené dítě jako první a ještě mají dvě či tři zdravé děti a zvládají vše, jde o to, aby postižené dítě pokud to jde, pouštěli do normálního světa mezi ostatní děti. Druhá je žít bez dítěte, které žena chtěla, ale bála se o budoucnost svou a dítěte, se kterým by si asi nevěděla rady. Podle mě by se hlavně na interrupci měli dohodnout oba partneři. Ne, aby žena šla na potrat a ani by to neřekla partnerovi, nebo aby muž dal ultimátum a řekl: ať jde na potrat nebo už s ním nebude. Kvůli vidině stálé práce, kterou si ženy chtějí, udržet podstupují potraty, kterých budou později taky litovat.

Jakou ochranu před početím používáte s partnerkou kondom nebo antikoncepci?

Přítelkyně užívá hormonální antikoncepci. A jsme s ní oba v sexuálním životě spokojeni. Antikoncepce je dobrá věc, ale někdy i škodí, protože děvčata po ní mohou i ztloustnout. U lepších antikoncepcí by se to prý stávat nemělo, ale ty antikoncepce jsou hodně drahé, a na ty lepší prášky asi dívky nejspíš nemají peníze a tak kupují ty levnější a po nich mívají zdravotní problémy. Přítelkyně trochu přibrala, ale vůbec nám to nevadilo, snažil jsem jí podporovat a nechtěl jsem, aby se trápila nad tím, že ztloustla. Hlavně že se jí po antikoncepci nedělá špatně. Při předchozí antikoncepci hodně zvracela, ale po změně, je vše v pořádku. Je dobré, že po antikoncepci dívka nemůže otěhotnět, i kdyby se cokoliv stalo. V předchozím vztahu jsme používali ze začátku kondomy, ale člověk si musel dávat velký pozor. Někde jsem četl nebo slyšel, že nejsou stoprocentně účinné. Potom jsme začali s antikoncepcí a to nám vyhovovalo více, partnerka se nemusela bát, že otěhotní.

Dovolil bys, aby si adoptovali homosexuálové nebo svobodné ženy bez partnera děti?

Někteří lidé by jim to povolili, ale já bych byl proti tomu, aby homosexuálové měli děti. Mně se to nelíbí, když jsou spolu dvě stejná pohlaví. Podle mě to není úplná rodina. Jde o to, jestli tak moc homosexuálové vůbec chtějí mít děti, nebo se chtějí věnovat jen sami sobě. U lesbiček potom dítěti chybí mužský element, který by měl v rodičovství být obsažen, aby to

dítě znalo mužskou autoritu, kterou by mělo mít, protože od dvou žen to nezjistí, jak to má fungovat v mužském životě. U gayů naopak chybí ženský element a ten je ještě důležitější než ten mužský, protože žena byla vždy základní jednotkou pro výchovu dětí. Přijde mi to hodně divné, když dva muži mají dítě, je to horší, než dvě ženy. A svobodné ženy, tak tady jsou dvě strany názoru, jestli si nemohla, nebo jí nešlo najít takového partnera, který by s ní měl dítě, nebo vůbec žádného nehledala a na jednu si řekla, že chce dítě za každou cenu. To bych tedy nepovolil ani jim. Myslím si, že když ženy chtějí dítě, tak se určitě najde nějaká metoda, jak toho dosáhnou, třeba domluvit se s nějakým kamarádem, který by byl ochotný si ji vzít, jen proto, aby mohla adoptovat dítě a tak různě.

Jakou bys stanovil věkovou hranici pro ženy, které by chtěly jít na asistovanou reprodukci?

Povolil bych to tak do čtyřiceti let, i když jsem nedávno někde četl, že se to bude povolovat do čtyřiceti devíti let. Jde o perspektivu výchovy dítěte, jestli se ta žena cítí tak, aby dítě správně vychovala a necítila se už na to stará. Každá žena musí zvažovat, že reprodukční věk není u každé do padesáti let, nebo až když si vzpomenou. Poslední dobou se ženy hrnou za kariérou, chtějí vytvořit zázemí, ale až poté hledají partnera a poté teprve chtějí děti. Některé ze žen ani nevědí, že mají nějakou poruchu s plodností a pak chtějí dítě na ráz. A jsou naštvané, že to nejde. To, ale mohou nadávat jen sobě, protože to odkládaly tak dlouho, až nemohou najít vhodného partnera nebo už dítě mít nemohou.